

Subject:

Year. Month. Date.

نکته دوم شبکه :

پاسخ سوال ۱ : پروتکل HTTP2 یک پروتکل دودویی (binary) است

که چندین stream که روی یک اتصال TCP هستند را تقسیم می کند.

محتوای هر stream از پروتکل HTTP1.1 است و درخواست ها و پاسخ ها براساس

این پروتکل است و تنها به شکل متفاوتی رمزنگاری و بسته بندی شده اند. پروتکل HTTP2 تعدادی

ویژگی را اضافه می کند تا stream ها را مدیریت کند و معادله های را تغییر نمی دهد.

پاسخ سوال ۲ : HTTP3 کارایی بهتری دارد. مخصوصاً هنگام Fetch کردن

چندین object به صورت همزمان. در HTTP2 اگر یک packet رخ بدهد

در اتصال TCP تمام stream ها block می شوند، اما چون HTTP3

بر اساس UDP است اگر Packet ی (چرا مشکل شود، تنها در stream متفاوتی شود)

پاسخ سوال ۳ : کدهای مربوط به SEO می باشند.

301: moved permanently ← URL درخواست شده به طور دائمی به آدرس دیگری منتقل شده

302: Found ← مشابه 301 اما صفحه به طور موقت به صفحه دیگری منتقل می شود

300: multiple choices ← منبع منتقل شده و تستی از منابع جاوا اسکریپت را

فراهم می کند.
305: use proxy ← دسترسی بهی از طریق proxy که responses مشخص شده، صورت می گیرد.

پایه ۴:

Host ← دسته‌ای درخواست. میزبان (host) و پورت سروری که درخواست به آن ارسال می شود را مشخص می کند.

referer ← دسته‌ای درخواست. شامل آدرس صفحه‌ای که درخواست را ایجاد کرده.

Accept-Encoding ← دسته‌ای درخواست. مشخص می کند که چه رمزنگاری محتوایی که معمولاً الگوریتم فشرده سازی است توسط client قابل فهم است.

Content-Type ← دسته‌ای پاسخ. نوع محتوایی محتوای بازگشتی را مشخص می کند مثلاً application/javascript/html.

Content-Length ← دسته‌ای پاسخ در درخواست. شامل سایز body بازدرانده شده به صورت بایت.

Content-Range ← دسته‌ای پاسخ. مشخص می کند که در یک بایت body کامل، بایت تکه‌ای (partial) وجود دارد.

Location ← دسته‌ای پاسخ. URL که منبع باید به آن منتقل شود را مشخص می کند. هنگامی که status code برابر 3XX یا 201 باشد، یعنی می‌تواند.

Subject:

Year. Month. Date.

Last-Modified : بسته پاسخ شامل تاریخ و زمان که سرور origin متقدم است که منبع برای آخرین بار تغییر کرده است.

Cache-Control : بسته درخواست و پاسخ شامل دستوراتی برای کش کردن دستورات کش کردن برای درخواست و پاسخ با هم متفاوت اند.